

Izdali su nas i prijatelji i neprijatelji

HAŠKA TUGA ZABORAVA NEMA: U poslednjem tekstu izrazio sam nadu kako bi presude Gotovini i Markaču, uz onu Haradinaju, koja je pristigla u međuvremenu, mogle imati otrežnjujući efekat po srpsko društvo. Mislim da je efekta zaista i bilo, ali, avaj, ponovo mnogo više među običnim građanima nego među političarima i kod tzv. „elite“. Ljudi su bili zaista iskreno konsternirani, ali je vlast reagovala po principu „ko to može, ko to smije, rastavit nas od Unije“

.

ANTONIĆ JE BLISKO BLIŽE, SRPSKA SUZA SUZU STIŽE: Drugim rečima, haške presude su, naravno, svi jednodušno osudili – a onda mirno nastavili, pa čak i intenzivirali svoj „evropski put“, kao da se ništa bitno nije dogodilo. I svi su se maksimalno

potrudili da naglase

kako takva presuda nipošto ne bi smela uticati na naše „evropsko opredeljenje“. A ni nagrada nije izostala.

Upravo dok pišem ove redove

ministri spoljnih poslova EU orvelijanski „

ohabruju hrabre poteze srpskih vlasti

“, pozdravljaju „

napredak u odnosima sa Prištinom

“ i raspravljaju o tome kako bi sa što manjom „šargarepom“ mogli da nagrade i uslove buduće i što veće

srpske ustupke

EVROPSKA MARICA SE KLIČE DAČIĆ IVICA: Ono što je u svemu ovome pomalo neočekivano jeste to da je šampion ovog najnovijeg procesa srpske EU-forije postao Ivica Dačić

. Naime, stiče se utisak da je premijer, suočen sa perspektivom brzog rušenja vlade kojim mu neprestano i otvoreno prete „prvi potpredsednik“ i njegova stranka, naglo krenuo da se predstavlja zapadnim partnerima kao „još kooperativniji“ od inače više nego kooperativnog Vučića, sa kalkulacijom da će na taj način najbolje sačuvati vladu i svoju poziciju u njoj. Jer ko bi na Zapadu (Istok, još uvek, ili neće, ili ne ume da se meša na taj način) dozvolio rušenje vlade koja upravo preduzima ovako „smele korake“ u odnosima sa Prištinom i ne obazirajući se na cenu, interes i obraz srlja u evrointegrativno bespuće?

ŽITORAĐA MU OVO NEĆE OPROSTITI: Zato je Dačić preko noći prestao sa svojim periodičnim verbalnim „patriotskim ispadima“ (zbog kojih je dobijao povremene „packe“ iz Brisela i zapadnih ambasada i budio izvesna očekivanja kod patriotskih glasača), te sa efektom čoveka zaglavljene u živom blatu koji grozničavo kopa i rukama i nogama u nadi da će se nekako dočepati čvrstog tla – a zapravo se sve više i sve dublje ukopava – krenuo u zagrljaj Tačiju i Eštonovoj.

